

SUNČANA VRATA

*Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva
prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira,
od najmanjih zakonitosti sve do prasnjetlosti vječne
vatre koja napaja sav beskraj.*

Onosmil Zlatobor

39. OBJAVA

11. jun (lipanj) 2018

GOSPODINOVE PROPOVIJEDI

»Dvanaestogodišnji Isus u hramu«

*Luka 2, 42-50: Kad je Isusu bilo dvanaest godina, hodočastili sus njim prema
Običaj Blagdana. Po završetku tih dana, kad su se vraćali kući, dječak Isus ostade
u Jeruzalemu bez znanja svojih roditelja. Misleći da je među suputnicama,
odu dan hoda te ga počnu tražiti među rodbinom i znancima. Kako ga
ne nađu, vrata se u Jeruzalem da ga traže. Nakon tri dana nađu ga u
hramu gdje sjedi među učiteljima, sluša ih i postavlja im pitanja.*

Svi koji su ga slušali divili su se njegovu umu i odgovorima.

Kad ga opaze, veoma se začude te mu majka rekne:

"Dijete moje, zašto nam to učini! Gle! Otac tvoj

i ja s bolom smo te tražili." "Pa zašto ste

me tražili? - odgovori im. – Zar niste

znali, da ja moram biti u

kući Oca svoga?"

*Ovaj je tekst također uzet iz Lukinog Evanđelja i razmatra ona tri dana koja Sam proveo
u hramu. Što Sam tamo radio i učio već znate, jer Sam vam već prije nekoliko godina
pobliže razjasnio. Preskočit ćemo, dakle, taj događaj iz povijesti Mog djetinstva i uzet
ga u obzir samo toliko koliko će se tako duhovno događati prije Mog Drugog Dolaska,
a zapravo se taj proces već i sad ponavlja. Ono što možete steći iz ovog ponavljanja
završit će ove riječi koje su vam bile date danas.*

*Gledajte, Moja djeco. Rekao Sam vam već više puta da svako djelo ima u onom času,
od Mog rođenja do Mog uskrsnuća i uzašašća, dvostruko, pa i trostruko značenje. Ono
što Sam radio i govorio nije bilo važno samo za židovski narod, nego za sve čovječanstvo
što je živjelo tada i što će živjeti u budućnosti. To je bilo — dopirući daleko preko granica
vaše zemlje — zamišljeno za sve Moje duhovno kraljevstvo što je Moje djelo i činjenje
pratilo radoznalim očima, da bi vidjelo ako i kako ću Ja, kao zemaljski čovjek, ispuniti
Svoju misiju koju Sam si Sam odredio.*

Budući da Sam bio odjeven u ljudsku prirodu zemaljskog stanovnika, da bih se opet duhovan vratio tamo odakle Sam došao, morao Sam savladati sve strasti ljudske prirode. Morao Sam, kao svako dijete, Svoju dušu postepeno uobličiti, te razvijati Svoje shvaćanje i gledanje da bih udahnutu dušu prilagodio Svom Duhu, da bih na kraju zemaljskog života mogao pokazati Mojim duhovima, kako ću u punoj veličini dovesti natrag ne samo Svoj vlastiti Duh, nego i kako ću poduhoviti Svoju ljudsku dušu.

Tako Sam pokazao velikome duhovnom kraljevstvu kako se dostiže Moje sinovstvo i kao ljudsko dijete koje živi, bori se i trpi dao Sam im primjer kako i za koju cijenu se može dostići ujedinjenje sa Mnom.

Ako se duhovni razvoj ljudske duše koju sam odjenuo razvijao brže nego razvoj običnih ljudskih duša, kad Sam već u najranijem djetinstvu govorio riječi duha, dok su druga djeca još govorila nerazumljive riječi, te ako Sam tijekom svog trodnevnog zadržavanja u hramu davao objašnjenja i čak činio čuda, morate si misliti kakav je duh bio skriven u tom Isusu i kako je lako, bez najmanjeg uznemiravanja, sijao kroz ljudski ogrtač. Također si morate misliti da Nisam imao, kao što imaju drugi ljudi, pred sobom cijeli ljudski život, nego samo trideset i tri kratke godine, od kojih je do tridesete Moj zemaljski čovjek sazrijevao za najveće djelo, da bi mu poslije toga ostale samo tri godine, u kojima je morao biti položen kamen temeljac najvišeg, neprolaznog, velikog duhovnog nauka, bez kojega duhovni, te posredno i materijalni svijet, ne bi mogli nastaviti s postojanjem.

Nije dovoljno stvoriti duhove s neshvatljivom snagom i osobinama. Oni moraju i znati kako i zašto Sam im dao takvo savršenstvo da bi ga znali upotrebljavati i time Meni, njihovom Stvoritelju, iskazali čast, u potpunosti Me razumjeli i naučili u potpunosti razumjeti Moje stvorenje. Da bi ovo veliko duhovno kraljevstvo sasvim po Božje uredili, te kako cijelom, tako i pojedinačnom dali njegovu istinitu duhovnu vrijednost, učili čak i u materiji vidjeti samo svezanu duhovnost, koju baš kao sami duhovi, jedino po dugačkom putu, to jest po putu poduhovljenja, mogu dopuniti, da bi se kao dio Moje duhovne Biti nekad sami duhovni vratili Meni — to je bio uzrok Mog dolaska na ovu zemlju, toj namjeri je služio sav Moj zemaljski put, kao što ga poznate do kraja.

Tako su događaji Mog rođenja, Mog bijega i Mog vraćanja u židovsku zemlju bili samo pojedinačni, unaprijed određeni stupnjevi duhovnog obrazovanja Moje ljudske duše. U hramu u Jeruzalemu se, naime, također potvrdilo to načelo, u tome što Sam već u dvanaestoj godini počeo kazivati pojedinačne misli koje su daleko premašivale tada obične životne i religiozne ili vjerske poglede. Tako su neki Moji slušatelji bili podstaknuti time k daljnjem razmišljanju, jer je u židovskom narodu misao o Mesiji koji dolazi, s obzirom na prethodna proročanstva, bila prisutna i usmjerena baš u onaj čas kad Sam se pojavio.

Da su željeli sasvim drugačijeg Mesiju nije iznenađujuće, jer su ljudi — a posebno židovski narod — bili u onaj čas pod pritiskom tuđeg naroda i s čežnjom su očekivali osloboditelja. Svi su imali pogled usmjeren na dolje, međutim, Mesija je došao odozgo.

Ono što Sam učio u hramu — kad Sam umjesto odgovora postavljao učenim svećenicima pitanja zbog kojih im je bilo neugodno, imalo je svrhu — dao Sam im mali dokaz njihovog površnog znanja o tome za što su tvrdili da imaju isključiva prava. To Sam radio u hramu, duhovnoj školi onog vremena, i pred mnogim slušateljima, jer riječ kao nositeljica beskrajno velike duhovnosti vječito nastavlja djelovanje i tako je položila klicu za Moje buduće učenje. Već tijekom tih triju dana pridobio Sam gorljive pristaše Moje osobe i Mog učenja, koji su mi i kasnije ostali vjerni. Kao što Sam tamo pridobio sljedbenike, s druge strane Sam tako učinio neprijateljima farizeje i svećenike; i baš zbog tih dviju suprotnosti je nastavljao životom Moj tamo bačeni komad duhovnog kruha i donosio dobro proračunate plodove. Da su se svi složili sa Mnom, četvrti dan nijedan čovjek ne bi više mislio na Mene i na Moje učenje, posebno jer su prema Meni postupali kao prema samo malo oštroumnijem dječaku.

To što Sam se kasnije opet povukao natrag pod okrilje očuha tesara i godinama dugo odbacivao pažnju od Sebe, imalo je svoj uzrok. Htio Sam da ljudi ranije izjave Mog Božanskog Duha — posebno u hramu — zaborave i da kasnije, kao muškarac, riječima i djelima potkrijepim to što Mi kao dječaku i mladiću nisu vjerovali.

Tako i Marija, Moja tjelesna majka, nije razumijela Moje riječi, kad Sam joj na njezine ljubavi pune prigovore zbog dugog traženja odgovorio: “Ne znate li da moram biti u onome što je od Oca mojega?”; sami su bili previše predani židovskome kultu i vjerovali su da se sva religija sastoji od ispunjavanja običaja. Nisu Me poznali, a Mog Oca još manje, jer je za njih postojao samo jedan nedjeljiv Bog. Čak i da su upoznali Moje Božje Ja, to dvostruko biće, Ja i Bog ili Sin i Otac, bilo bi im nerazumljivo.

Moralo se dogoditi tako da je u času Mog podučavanja, kad je ljudsko srodstvo išlo prema svom kraju ostavljajući prostor za veliko srodstvo čovječanstva s velikim duhovnim kraljevstvom, Moje Ja sazrelo, da Sam Moju misiju mogao ispuniti u punoj mjeri, time što je Moja duša udružena s Božjim Duhom učila i radila to što možete naći zapisano u Ivanovom Evanđelju. To je od tog vremena pa dalje zapisano neuništivim pismom u veliki plan svega što je bilo stvoreno riječima: “Osnovanje i pravilno shvaćanje Božjih osobina, pojašnjavanje i pravilno razumijevanje ljudskog i duhovnog dostojanstva u vezi sa Stvoriteljem svih stvari i njihovim uzajamnostima.”

To je bila svrha Mog učenja koje je bilo osnovano u to vrijeme, koje jest i ostaje Božansko, jer ga je dao Bog, jer ga je Bog ostavio Svojim Božjim potomcima kao mjerilo i pokazao im kako možemo voljeti Boga kao Stvoritelja, pa i kao Oca, i približiti Mu se. I sada, Moja djeco, nakon što ste mogli razumijeti zašto Sam došao na taj svijet i zašto su se morali događaji do Moje dvanaestoj godini oblikovati tako i ne drugačije, želim vas odvesti od prošlosti u sadašnjost te objasniti vam značenje odrastanja dječaka Isusa i njegova pitanja svećenicima u vašim sadašnjim okolnostima.

Gledajte, na svijetu je često tako da netko oči usmjerava u daljinu, a ne vidi toga što ga ima pred sobom ili kao što kaže poslovica — ne vidi šumu od drveća.

Što je uopće dječaka starost? — To je buđenje unutrašnjeg duha, gdje si duša želi dobiti razumske ili intelektualne spoznaje i vanjskost koja ju okružuje podrediti dubljem promatranju, pa ni tada nije više gluha za glas koji u unutrašnjosti često govori drugačije nego što sama želi.

Ta dječaka starost čovječanstva, to buđenje iz dugog sna vjerovanja, posebno u vjerskim stvarima, taj čas Mojih dvanaest godina je sad došao. Duhovni pokret, koji sad posjeduje sve, odražava se u tome što se razmatraju stvari u koje ljudi vjeruju, i u pitanjima koja probuđeni postavljaju duhovnim autoritetima, teolozima i pismoznancima vašeg časa, koji tvrde da imaju znanje te da su jedini podučeni. Međutim, jer nisu u stanju odgovoriti na postavljena pitanja, žele pitanje riješiti pitanjem.

Ta “dvanaesta godina”, kao prethodnik Mog kasnijeg, zrelog učenja, jeste ono što jednog vodi prema miru, a drugog u očaj. To je opet riječ: “U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga

i Riječ bijaše Bog.” I riječ je opet to — izraz duhovnih misaonih formi, koje veličanstveno bljesnu u svim srcima, dozovu tisuću drugih misli i daju razloga za tisuću drugih riječi.

I u ono vrijeme bacio Sam kamen samo na obronak, a njegova težina ga je sama od sebe povukla te prouzročila njegovo kotrljanje i konačno njegov pad. Tako je to s riječju! Liči na snježnu lavinu! Tek je mala na početku, zatim se sve više i više povećava te sve sa sobom vuče u ponor. Kao što lavina snijegom pokrivena obronke oslobodi sniježnog pokrivača i svjetlu sunca olakša pristup majci zemlji, baš tako misaona i verbalna lavina razruši umjetni sustav laži i prijevare te milostiva zraka Božanske svjetlosti osvijetli i ugrije ukočena srca što su uhvaćena ispod leda i snijega.

To je priprema velikog pročišćavajućeg procesa. Čak se i društveni odnosi kao posljedica duhovno religioznih živahno kreću i zahtijevaju prilagođenje, ponovno uspostavljanje Božje—ljudskih prava.

To je “dvanaeseta godina”, godina proljeća koje je prethodnik vrućem ljetu, u kojem će dozreti plodovi da bi se u jesen mogli brati.

I Moja dvanaeseta godina, Moje odrastanje, bilo je Moje proljeće, Moje godine poučavanja bile su Moje ljeto; Mojih posljednjih četrdeset dana do Uzašašća — Moj čas žetve.

Vidjet ćete kako će se sve razvijati prema tim zakonima i vremenskim razdobljima. Godinama proljeća, vremenu vrenja, slijedit će godine ljeta, dozrijevanja s vihorima i olujama, a onda godine jeseni, u kojima ću kao žetelac odvajati kukolj od pšenice, bolji ću usjev primiti u Moje duhovno nebo i produhovljena nebeska tijela, a lošiji povezati u zgusnutu materiju, u kojoj će morati onda dugim putem dostići to što je odbijao kratkim.

Na proljeće duhovnog života se — vrenjem i pročišćavajućim procesom u srcu svakog pojedinca — pripremite tako da radite jednako kao što Sam Sam radio u velikom. Neka svaki čovjek očisti svoje srce svih svjetovnih stvari, koliko je to moguće, da bi mogao

duhovnom snagom izdržati vihore i oluje pristižućeg ljeta, te kao biljke i drveće na otvorenom polju pobjedonosno izašao iz borbe s vihorima. Onda u jeseni neće ostati samo prazno lišće nego lijepi i dozrjeli plodovi u djelima i riječima, vrijedni djeteta Božjega Oca.

Zato na taj jedini način pridobijte Moju ljubav, Moje kraljevstvo i vaš duševni mir i razvit ćete se u vjetru i nevremenu u snažno drveće, a ne u ljuljajuće trske.

To je uzrok pomicanja vremena, misli i kretanja u vašem vlastitom srcu koje uvijek požuruje napredovanju. Zato obratite pažnju na poziv koji vam upućujem u mnogim oblicima! Uvijek ima za cilj vaše dobro i to možete Mojom milošću i postići, ako to stvarno želite. Amen

Gottfried Mayerhofer: Gospodinove Propovijedi (str. 56–59)